U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **A. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 5. 2004, č. j. 61 Az 1/2004 - 34,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 29. 12. 2003, č. j. OAM-6430/VL-11-05-2003. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta jeho žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky. Rozsudek krajského soudu vycházel ze skutečnosti, že žalobce nenaplnil žádnou ze zákonných podmínek pro udělení azylu a že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutečného stavu věci a bylo přesvědčivě odůvodněno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) zastoupen advokátem. Ze spisu k tomu vyplynulo, že v podané kasační stížnosti stěžovatel požádal o ustanovení advokáta zástupcem v tomto řízení, jeho žádost však byla usnesením krajského soudu ze dne 20. 9. 2004 zamítnuta. Proti tomu podal stěžovatel včas kasační stížnost, která však byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2005, č. j. 2 Azs 12/2005 - 54, odmítnuta jako nepřípustná, neboť se opírala jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. (§ 104 odst. 4, § 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s.). Stěžovatel byl proto usnesením krajského soudu ze dne 22. 6. 2005 vyzván, aby si pro řízení o kasační stížnosti zvolil zástupcem advokáta sám, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení; rovněž byl také poučen o následcích, pokud tak neučiní. Označené usnesení bylo stěžovateli doručováno dne 4. 7. 2005. Vzhledem k tomu, že v místě doručování nebyl stěžovatel zastižen, byla písemnost předána jeho spolubydlícímu (§ 46 odst. 3 občanského soudního řádu, § 42 odst. 5 s. ř. s.). Za den doručení je tak považováno pondělí 4. 7. 2005; lhůta pro předložení plné moci advokáta marně uplynula v úterý 19. 7. 2005, neboť stěžovatel zůstal nečinný.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, to neplatí má-li stěžovatel sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle

zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel, který nemá právnické vzdělání, není zastoupen a přes výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení.

Nepředložení plné moci advokáta v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. září 2005

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu